

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 324

17.09.2020 г.

Град гр.Монтана

Районен съд – Монтана

Първи състав

На 17.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: ИВАН Д. МИЧЕВ

като разгледа докладваното от ИВАН Д. МИЧЕВ Частно наказателно дело № 20201630201153 по описа за 2020 година

Районен съд - гр.Монтана е сезиран с жалба от Ю. С. К. от с.Гложене, Област Враца, с ЕГН: *****, чрез упълномощен повереник против Постановление от 09.06.2020г. на прокурор при Районна прокуратура - гр. Козлодуй, с което е било прекратено досъдебно производство № 647/ 2018г. по описа на РУ – гр.Козлодуй, респ. пр.пр.№ 1328/2018г. по описа на същата прокуратура по обвинение в извършено престъпление по чл.343, ал.1 б.,б” от НК.

В жалбата се съдържат оплаквания за необоснованост на прокурорския акт. Твърди се, че прокурорът безкритично е приел показанията на свидетеля Т.Т. относно механизма на ПТП приемайки обстоятелството, че единствено и само пострадалия К. има вина за настъпването му. Също така се навеждат доводи, че изготвената комплексна автотехническа експертиза е била оспорена от пострадалия и неговите повереници в хода на досъдебното производство, тъй като според тях същата е била изготвена едностранчиво и единствено и само въз основа на показанията на свидетеля Т.. Навеждат се оплаквания за липса на мотиви и анализ на доказателствата по делото, поради което и в заключение се иска от съда да постанови определение, с което да отмени обжалваното постановление, ведно с произтичащите законови последици.

Съдът, като съобрази наведените в жалбата фактически и правни доводи, събраните в хода на досъдебното производство писмени доказателства и доказателствени средства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения преклузивен срок по чл.243, ал.3 от НПК и от легитимирано да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство лице, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

За да постанови своя акт, прокурорът е приела, че свидетелят Т.Т. не е осъществил състава на престъпление по чл. 343, ал. 1 б. „б” от НК, тъй като предприетите от него действия не съставляват престъпление, тъй като причинителят е бил единствено и само пострадалия, който към момента на изпълнителното деяние не притежавал качеството на водач на МПС и следователно не е бил годен субект на наказателна отговорност.

Съдът като взе предвид наведените в жалбата оплаквания и като съобрази събраните в хода на досъдебното производство гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, намира за безспорно установено следното от фактическа страна:

Свидетелят Т.Т. е правоспособен водач. На 29.10.2008г. управлявал моторно превозно средство лек автомобил „Т.Х.” с рег.№ XXX, собственост на ЕТ „А.Т.А.” – с.Хайресин, Област Враца, представлявано от брат му свидетеля Е.Т.. Движел се с включени къси светлини по път III – 103 между селата Бутан и Гложене с посока на движението от с.Бутан към с.Гложене със скорост на движение от около 80 км/ч. По същия път и пред автомобила, управляван от свидетеля Т.Т., със същата посока на движение, се движела каруца с конски впряг, в която се намира свидетелят Ю.К. от с. Гложене. Каруцата не била оборудвана със светло - отразители в задната си част, нито имало отляво светещо тяло с жълта или бяла светлина. Каруцата се движела със скорост от около 15 км/ч.

Водачът на лекия автомобил възприел каруцата в непосредствена близост пред себе си, като е имал техническата възможност да избегне удара, но не го е сторил. Поради разминаване с насрещно движещите се автомобили не успял да спре своевременно, което довело до съприкосновение между предна дясна ъглова част на процесния автомобил и тилна дясна част на каруцата в дясната пътна лента. Вследствие на интерната сила от удара, водачът на каруцата свидетеля Ю.К. паднал от нея на банкета в дясно от

платното за движение. Било установено счупване на четири леви ребра по една линия и телата на 1 ви кръстцов и 5 – и поясен прешлен, които му причинили трайно затрудняване на движението на снагата за повече от един месец. Също така било причинено и счупване на кости на тазовия пръстен на таза вляво – лява ставна ямка на таза, долно рамо на лява срамна кост вляво, които увреждания са му причинили трайно затрудняване на движението на долен ляв крайник за повече от един месец.

По механизма на получаване травмите отговарят да са получени по описания начин, а именно посредством настъпило ПТП.

Досъдебното производство е било образувано по реда на чл.212, ал.2 от НПК от разследващ полицай при РУ – гр.Козлодуй със съставяне на акт по първо действие по разследване, а именно Протокол за оглед на местопроизшествие от 29.10.2018г. за престъпление по чл.343, ал.1 б.,б” от НК за това, че на същата дата, около 18:05ч., на Път III – 103 между селата Бутан и Гложене, на около 1 700 метра след табелата за край на с. Бутан, като управлявал МПС л.а. марка „Т.Х.” с ДК № XXX, е причинил средна телесна повреда на Ю. С. К. от с.Гложене. В хода на проведеното разследване са събрани редица гласни и писмени доказателства и доказателствени средства сред които свидетелските показания на двамата участници в ПТП – то Ю.К. и Т.Т., Ж.М. и С.И. – двамата полицейски служители, посетили местопроизшествието, Е.Т., и С.С.. Също така били приобщени медицински документи, установяващи физически травматични увреждания по пострадалия свидетел, въз основа на които била назначена и впоследствие извършена съдебно – медицинска експертиза. Извършен е оглед на веществени доказателства. Били назначени и съдебно техническа експертиза на 1 брой компакт диск, съдържащ 2 броя аудиозаписи на регистрирани повиквания на телефон 112, съдебно автотехническа и оценителна и първоначална, тройна и петорна автотехническа експертизи.

Приетата от съда фактическа обстановка не се отличава от описаната в постановлението за прекратяване на наказателното производство, тя само детайлизира част от правно значимите обстоятелства.

В същото време първоинстанционният съд инстанция достигна до диаметрално противоположни констатации за съставомерността на деянието,

което от своя страна рефлектира и върху изводите за законосъобразността на обжалвания прокурорски акт, в който е прието, че причината за настъпилото ПТП е единствено поведението на пострадалия свидетел, обуславящо несъставомерност на деянието по чл. 343, ал.1 б.,б” от НК.

Прокурорът твърде едностранчиво и избирателно е извършвал анализ на събраните по делото писмени доказателствени средства и в частност заключенията на вещите лица по изготвените първоначална, тройна и петорна автотехнически експертизи.

Безспорно с движението в дясната част от платното за движение с каруца, без обозначението ѝ със съответната светлинна сигнализация, пострадалият Козловски е създал опасност за движението на ППС.

Няма спор също така, че за свидетеля Т.Т. „сам се е поставил, без намеса на обективни и субективни обстоятелства, в невъзможността да предотврати ПТП, като се е движел със скорост по – висока от максимално разрешената извън населено място и възможността му да спре в зоната за видимост на къси светлини” (заключение на вещите лица по назначената тройната автотехническа експертиза - л.89 от Том III от досъдебното производство). Със сходен смисъл и съдържание е и заключението на вещите лица по петорната автотехническа експертиза, където изрично е упоменато, че при опасна зона за спиране на лекия автомобил от 66 км. със скорост 80 км/ч., водачът е имал техническа възможност да спре в осветената зона. Следва да бъде преценено от страна на държавното обвинение дали поведението на водача е представлявало движение с неразрешена или несъобразна скорост. Отговор на този съществен въпрос за изясняване на обективната истина в постановлението липсва, доколкото не е направен анализ в тази насока.

Съдът категорично не споделя мотивите в постановлението за прекратяване на досъдебното производство, че вина на настъпилото ПТП има единствено пострадалия. Несъмнено неговото поведение да се движи в тъмната част на денонощието с каруца без поставени светлоотразители по нея е допринесло за настъпилото произшествие. Извън вниманието на прокурора е останало обстоятелството, а и това не е било обект на анализ в мотивите, че причинната връзка на съставомерното деяние е била поставена от свидетеля

Т.Т.. Никъде не са били обсъдени неговите нарушения на ЗДвП, които да допринесли за реализиране на противоположния резултат. В заключенията на вещните лица изрично е посочено неразрешената скорост на водача на лекия автомобил и техническата му възможност да спре управляваното от него МПС. Не е била обсъдена и възможността, в случай на управление на автомобила с разрешена скорост, дали реализирането на ПТП не е станало при управление с несъобразена с пътната обстановка и интензивност на движение извън населено място скорост, както и защо при намалена видимост свидетелят Т. не е управлявал автомобила с дълги светлини. В същия смисъл са и указанията на Тълкувателно Решение № 28 от 28.XI.1984г. на ОСНК на ВС и Решение № 426 от 24.11.2014г. по н.д.№ 1360/2014г. по описа на ВКС – III н.о. вменяващи задължение на водач на МПС да съобрази скоростта на движение не само с примерно посочените в чл.20, ал.2 от ЗДвП фактори, но и с всички други затруднения и препятствия в движението, произтичащи от пътната обстановка, също така скоростта на движението се намалява при всички пътни условия и ситуации, когато съществува несъответствие между осветеното от светлините на фаровете пространство и разстоянието на видимостта, а при преминаване покрай животни те са длъжни да намалят скоростта независимо от това дали същите да се движат свободно или са впрегнати, водени или яздени.

Налице са извършени нарушения по ЗДвП, които никъде не са били обект на правен анализ в постановлението на прокурора, които очевидно се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с настъпилото произшествие.

Това от една страна обуславя неправомерността и необосноваността на прокурорския акт, а от друга прави същия и немотивиран, тъй като е бил подложен на анализ единствено и само неправомерното действие на пострадалия, но не и на водача на автомобила. В конкретния случай може да се обуслови наличието на т.нар. „съпричиняване”, при която и двамата участници в ПТП, при условията на независимо съпричинителство, носят отговорност за неговото настъпване, като поведението на единия няма връзка с това на другия. Наличието на обстоятелството на свой ред не обуславя отпадането на отговорността на който и да е от тях, включително и свидетеля Т.Т.. Установяването по безспорен и несъмнен начин на същата

определя по – ниския размер на определяне на наказанието на извършителя и намаляване на неговата гражданска отговорност при репарирание на обезщетения за вреди, но по никакъв начин не го оневинява от съпричастността в извършеното противоправното деяние (в този смисъл е и Решение № 512 от 15.03.2010г.по н.д.№ 585/2009г. по описа на ВКС – I н.о.).

С оглед всички тези съображения настоящият съдебен състав счита, че прокурорът от Районна прокуратура – гр.Козлодуй е приложил неправилно материалния закон и наказателното производство е било прекратено незаконосъобразно, поради което постановлението за прекратяване на наказателното производство следва да се отменени, а делото да бъде върнато на прокурора за правилното прилагане на закона.

Воден от горното и на основание чл.243, ал.6 т.3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 09.06.2020г. на прокурор при Районна прокуратура - гр. Козлодуй, с което е прекратено досъдебно производство № 647/2018г. по описа на РУ – гр.Козлодуй, респ. пр.пр.№ 1328/2018г. по описа на същата прокуратура по обвинение в престъпление по чл.343, ал.1 б. „б” от НК и връща делото на прокурора за правилното прилагане на закона.

Определението подлежи на обжалване и протестиране в седмодневен срок от съобщението пред Окръжен съд – гр.Монтана.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____